

Σχολική Βιβλιοθήκη

Μια πρόταση εορτασμού των γενεθλίων του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν στις 2 Απριλίου

«Χρόνια πολλά, Χανς Κρίστιαν Άντερσεν!»

Γράφει η Βασιλική Νίκα, MA, PhD

Δραστηριότητες για τις τάξεις: Α' Β' Γ' Δ' Ε' ΣΤ' ΣΤ'+

Μαζί με τις υπόλοιπες εκδηλώσεις που σχεδιάζετε για τον εορτασμό της Ημέρας Παιδικού Βιβλίου στις 2 Απριλίου (προσκλήσεις συγγραφέων και εικονογράφων, θεατρικά δρώμενα κ.ά.), μπορείτε να γιορτάσετε τα γενέθλια του μεγάλου Δανού παραμυθά με έναν διαφορετικό τρόπο.

Αφορά:

Σχολεία, βιβλιοθήκες και άλλους φορείς που θέλουν να γιορτάσουν τα γενέθλια του Άντερσεν.

Χρειάζεστε:

- ☺ Αναγνώστες – δηλαδή ανθρώπους που θα διαβάσουν τις ιστορίες
- ☺ Τα **Παραμύθια του Άντερσεν** (Εκδόσεις Πατάκη, ISBN: 9789602936023) – επιλέγετε ένα για κάθε αναγνώστη και το «**Ποιος ήταν ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν;**» του Βαγγέλη Ηλιόπουλου.
- ☺ Το μήνυμα της Διεθνούς Οργάνωσης για το Παιδί και τη Νεότητα (IBBY) – αναζητήστε το στο www.greekibby.gr
- ☺ Χρωματιστή κλωστή ή σχοινάκι ή αυτοκόλλητα
- ☺ Μία τούρτα
- ☺ Πολύ κέφι!

Σχολική Βιβλιοθήκη

Στόχος: Να ακούσουν τα παιδιά μερικά από τα παραμύθια του Άντερσεν, να μάθουν γι' αυτόν και να γιορτάσουν όλοι μαζί τα γενέθλιά του.

>> ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ :

- 1 Επιλέγουμε τους **αναγνώστες** μας – όλοι κρατούν το βιβλίο το οποίο διαβάζουν. Οι αναγνώστες μας μπορεί να είναι εκπαιδευτικοί, φοιτητές, ακόμη και μαθητές μεγάλων τάξεων.
- 2 Επιλέγουμε τόσα **παραμύθια** του Άντερσεν, όσα και οι αναγνώστες μας. Τα προετοιμάζουμε από πριν, ώστε να μην είναι πολύ μεγάλα και οι αναγνώστες να τα έχουν προετοιμάσει.
- 3 Επιλέγουμε τις αίθουσες¹ ή τις γωνιές όπου θα γίνουν οι αναγνώσεις και τις «ενώνουμε» μεταξύ τους με το χρωματιστό σκοινάκι ή με αυτοκόλλητα που δημιουργούν μία «διαδρομή».
- 4 Κάθε αναγνώστης βρίσκεται στην αίθουσα και διαβάζει το παραμύθι του. Καθώς διαβάζει, συμπεριλαμβάνει στην ανάγνωση και κάτι που αφορά τον χώρο που βρίσκεται (π.χ. τα ονόματα των παιδιών που παρακολουθούν, το όνομα της πόλης που βρίσκεται, το όνομα της δασκάλας κτλ.). Στο τέλος ρωτάει τα παιδιά αν άκουσαν κάτι παράξενο στο παραμύθι.
- 5 Αφού τελειώσει η ανάγνωση, μαζεύονται όλοι οι αναγνώστες και τα παιδιά σε μία μεγάλη αίθουσα, όπου διαβάζουμε το κείμενο του Βαγγέλη Ηλιόπουλου «Ποιος ήταν ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν», το μήνυμα της IBBY και κόβουμε την τούρτα για τα γενέθλια του παραμυθά μας.
- 6 Κατόπιν, τα παιδιά μπορούν να ζωγραφίσουν ή να αφηγηθούν μια παραμυθοσαλάτα από τα παραμύθια που άκουσαν.

1 Αν είμαστε σε σχολείο, επιλέγουμε αίθουσες. Αν είμαστε σε άλλο χώρο, πχ. βιβλιοθήκη, επιλέγουμε γωνιές.

Ποιος ήταν ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν!

» ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό, άνοιξη ήταν, γεννιέται το παιδί που τα παραμύθια του είναι γνωστά σε ολόκληρη τη Γη.

Βρισκόμαστε στις αρχές του 19ου αιώνα. Στις 2 Απριλίου του 1805, στην Όντενσε της Δανίας, σε μια σοφίτα ξεκινά η ζωή ενός ασχημόπαπου, του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Ο πατέρας του μπαλώνει παπούτσια κι η μητέρα του πλένει ρούχα σε πλούσιες οικογένειες. Οι φτωχοί γονείς τού δίνουν απλόχερα τα πιο πλούσια δώρα. Την ευαισθησία και τη φαντασία, που θα του είναι πολύτιμα σε ολόκληρη τη ζωή του.

Από τον πατέρα του ακούει τα πρώτα παραμύθια. Μαζί φτιάχνουν τις πρώτες κούκλες και στήνουν ένα αυτοσχέδιο θέατρο. Από τότε το θέατρο δε θα βγει ποτέ από την καρδιά του.

Παιδί πολύ ψηλό, με μακριά πόδια, «αλλόκοτο» το λένε όλοι και το κοροϊδεύουν. Η ζωή του χωρίς φίλους είναι πολύ δύσκολη. Κλείνεται όλο και περισσότερο στον εαυτό του και στις ιστορίες που γεννάει το μυαλό του. Φτιάχνει κούκλες, ράβει κουστούμια και παίζει τα έργα του στο θέατρό του. Ο πατέρας του δε ζει πια για να τα παρακολουθεί και η μητέρα νομίζει πως το ταλέντο του είναι στη ραπτική. Τον στέλνει λοιπόν να γίνει ράφτης, αλλά εκείνος αποφασίζει να ακολουθήσει το όνειρό του. Πηγαίνει να πιάσει δουλειά στο θέατρο της πρωτεύουσας.

Το 1819, έφηβος δεκατεσσάρων χρονών, φτάνει στη μεγάλη πόλη και μόλις τη βλέπει από μακριά κλαίει από χαρά. Με σέπες άδειες από λεφτά, αλλά γεμάτες όνειρα, ψάχνει στην Κοπεγχάγη μια θέση μαθητευόμενου σε ένα μεγάλο θέατρο. Στη μεγάλη πόλη οι καλές μέρες θα εναλλάσσονται με τις άσχημες, μέχρι που αποφασίζει πως αφού δεν μπορεί να είναι πάνω στη σκηνή ούτε ως ηθοποιός ούτε ως τραγουδιστής, θα γίνει συγγραφέας και με τα έργα του θα είναι πάντα στο αγαπημένο του μέρος, στο θέατρο. Όμως δεν είχε τελειώσει ούτε το δημοτικό!

Ο διευθυντής του Βασιλικού Θεάτρου ενδιαφέρεται τότε για το ταλέντο του. Πιστεύει πως θα μπορούσε να γίνει συγγραφέας και τον στέλνει στο σχολείο με υποτροφία. Κι εκεί όμως δυσκολίες τον περιμένουν. Αφού δεν είχε πάει όταν έπρεπε, τώρα αναγκαστικά είχε συμμαθητές πολύ μικρότερους και έναν πολύ αυστηρό διευθυντή που τον τυραννούσε. Κι όμως αντέχει όλες τις δυσκολίες και το 1828 πηγαίνει στο πανεπιστήμιο να σπουδάσει φιλολογία και αφιερώνεται στο γράψιμο.

Τελικά στη ζωή ήταν άτυχος ή τυχερός; Δεν ξέρει ούτε ο ίδιος. Ξέρει όμως ότι θέλει η υπόλοιπη ζωή του να είναι γεμάτη από την αγάπη που τόσο είχε στερηθεί. Το 1830 ερωτεύεται πρώτη φορά. Όμως και η

Ποιος ήταν ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν!

» ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ρίγμποργκ, όπως και αργότερα ο άλλος μεγάλος έρωτάς του, η Κόλλιν, του χαρίζουν την παρέα και τη φιλία τους, αλλά δε θέλουν να τον παντρευτούν. Από τα συναισθήματα που τον κυριεύουν γεννιούνται μερικά από τα πιο ωραία παραμύθια για ανεκπλήρωτους έρωτες. Ο Χανς κατορθώνει να εκφράσει τον πόνο του μέσα από την τέχνη.

Αποφασίζει να ταξιδέψει στην Ευρώπη. Γνωρίζει σπουδαίους παραμυθάδες της εποχής κι ακούει τα πιο παράξενα λαϊκά παραμύθια που τόσο τον επηρεάζουν. Τα Χριστούγεννα του 1835 ο Χανς γράφει σε μια φίλη του: «Αρχίζω να γράφω μερικά παραμύθια για παιδιά, γιατί προσπαθώ να πάρω με το μέρος μου τις μελλοντικές γενιές».

Γράφει και ταξιδεύει. Το 1841 τον βρίσκει στις 2 Απριλίου να γιορτάζει τα γενέθλιά του στην Αθήνα, εντυπωσιασμένος από τον Παρθενώνα. Είναι πλέον διάσημος. Το «ασχημόπαπο» έχει γίνει ο πιο ωραίος κύκνος και αυτό το ξέρουν πρώτοι από όλους οι συμπατριώτες του. Κι εκείνος έχει συνειδητοποιήσει ότι όλη τη φήμη του τη χρωστάει στα παραμύθια. Το 1867 τον τιμά η ίδια η πόλη του, κάνοντάς τον επίτιμο δημότη. Η πόλη που άφησε στα δεκατέσσερα χρόνια του για να ακολουθήσει το όνειρό του, σχεδόν μισό αιώνα μετά φωτίζεται από κεριά για να τον υποδεχτεί ως τον μεγαλύτερο συγγραφέα, με ένα πανό που γράφει «Ο Άντερσεν τιμά την Όντενσε».

Όλοι αναγνωρίζουν την αξία του. Οι βασιλιάδες κι οι πλούσιοι άρχοντες που περιγράφει στα παραμύθια του γίνονται οι φίλοι που θέλουν να τον έχουν στην παρέα τους. Αυτός όμως παραμένει ντροπαλός και ταπεινός. Ο «αλλόκοτος» που πάντα θέλει με τα παραμύθια του να στηρίξει όλους εκείνους που περνούν όσα πέρασε κι αυτός. Το κοριτσάκι που πουλά σπύρα, τον στρατιώτη με το κομμένο πόδι, τη γοργόνα που πρόδωσε ο αγαπημένος της.

Τα τελευταία του χρόνια που δεν μπορεί πια να ταξιδέψει μένει στην Κοπεγχάγη και τον περιποιούνται φίλοι, ενώ η φήμη του όλο και εξαπλώνεται. Στις 4 Αυγούστου 1875 ο υπέροχος αυτός κύκνος τελειώνει το ταξίδι του στη ζωή, αλλά συνεχίζει να ζει μαζί με τους ήρωες των παραμυθιών του στις καρδιές μικρών και μεγάλων. Κι όσο περνά ο καιρός, τόσο όλοι ανακαλύπτουν πόσο σπουδαίος είναι.